

Országos Rendőrfőkapitány

Papp Károly r. altábornagy

Szám:

Tárgy: rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

Ügyintéző:

Tel:

E-mail:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva panaszos képviselője útján benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) és e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. Tájékoztatom, hogy a bírósági felülvizsgálat iránti keresetet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340/B. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 394/B. § (1) bekezdésére tekintettel, a Pp. 397/I. § (1) bekezdése alapján elektronikusan is benyújthatja. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban.

A határozat bírósági felülvizsgálata iránti keresetlevél elektronikus előterjesztésre szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le.

A határozatot kapják:

- 1) jogi képviselő
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Képviselő beadványt terjesztett elő a panaszossal szemben fogatosított rendőri intézkedéssel szemben *-n, majd kiegészítette azt *-n.

A panaszos a tulajdonában álló ingatlanában – * szám – *-n * óra körüli időben nyitott ajtó mellett pakolást végzett az egyik helyiségében, amikor megjelent a lakásban csengetés, kopogás nélkül két egyenruhás rendőr és egy a panaszos által ismeretlen civil ruhás férfi. A rendőrök megjelenésük okáról nem adtak tájékoztatást, nem mutatkoztak be, hanem kérdőre vonták a panaszost a tevékenységét illetően. Ekkor a panaszos felhívta az ügyvédjét, aki azt a tanácsot adta, hogy kérdezze meg a rendőrök nevét, honnan jöttek, jövetelük célját és kérje meg őket, hogy hagyják el a lakást. A rendőrök az intézkedés célját továbbra sem közölték, azonban a panaszos kérésének eleget téve kimentek a ház folyosójára.

A panaszos ismét felhívta az ügyvédjét, aki azt kérte, hogy adja át a telefont az egyik intézkedő rendőrnek, ez meg is történt. Ezek után közölték a rendőrök, hogy a velük érkezett civil ruhás férfi tette a bejelentést, mivel elmondása szerint ő bérli a lakást és a panaszos zárcaféval megakadályozta őt az ingatlanba való bejutásba.

A panaszos ekkor tájékoztatta a rendőröket, hogy egyrészt a saját kulcsával jutott be az ingatlanba, amely az ő tulajdonát képezi, másrészt nem ismeri a civil ruhás férfit és sem vele, sem mással nem kötött bérleti szerződést. Az állítását bizonyítandó bemutatott egy tulajdoni lap másolatot, amelyből megállapítható volt, hogy 1/1-es tulajdoni hányadát képezi az ingatlan. Kérte a panaszos a rendőröket, hogy szólítsák fel az ismeretlen férfit állításának az igazolására, nevezetesen a bérleti szerződés bemutatására, azonban a férfi a helyszínen semmilyen irattal nem tudott szolgálni.

Az intézkedő rendőrök ekkor hosszas telefonálásba kezdtek, majd úgy tűnt, hogy távoznak, azonban nem sokkal később visszatértek és azt közölték, hogy két lehetősége van a panaszosnak. Vagy átadja a lakás kulcsait a jelen lévő általa nem ismert személynek, vagy előállítják. A panaszos azon kérdésre, hogy miért kellene egy ismeretlen személynek átadni a lakása kulcsait, a rendőrök nem tudtak válaszolni, így nem is adta át. A rendőrök ekkor közölték, hogy előállítják a Rendőrkapitányságra. A saját kulcsaival bezárta a panaszos a lakás ajtaját és eleget tett a rendőri intézkedésnek, amelynek az okát azóta sem érti. A rendőri intézkedés * órakor kezdődött és a rendőrség épületét a panaszos *-n * órakor hagyhatta el, erre azonban nem volt megfelelő jogalap, hiszen a helyszínen nem merült fel sem szabálysértés, sem bűncselekmény gyanúja. Az előállítás időtartama meghaladta a nyolc órát. A rendőrség lefoglalta a panaszos lakáskulcsait és a jelenléte nélkül egy helyszíni szemle keretében kicseréltette a zárat az ingatlanon és a kulcsokat átadták a „bérlőnek”. A panaszos megjegyezte, hogy a rendőrség egy olyan személynek engedte meg, hogy az ingatlan birtokba vegye, aki erre semmilyen jogcímmel nem rendelkezett, továbbá olyan ügyben intézkedett, amelyre a polgári bíróság rendelkezett hatáskörrel.

A képviselő *-n beadvány kiegészítésben a korábbi beadványban foglaltakat megerősítette, illetve előadta, hogy az előállítás oka a lakás kulcsainak megszerzése és az ismeretlen személynek történő átadása volt.

A panaszossal gyanúsított kihallgatása során közölték, hogy magánlaksértést követett el, azonban a panaszos állítja, hogy a lakásba a saját kulcsaival jutott be, életvitelszerűen ott senki nem lakott, nem kötött senkivel bérleti szerződést és a bérlőként magát kiadó férfit sem ismerte.

A rendőrök a kihallgatását követően nem engedték el, mivel a lakáskulcsok lefoglalása ezek után történt meg, amellyel tulajdonképpen őt kizárták az ingatlanából, és közölték vele, hogy az ügyészség másnap fog arról dönteni, hogy kinek adja ki a lefoglalt kulcsokat.

Ehhez képest a rendőrök még hajnalban kimentek helyszíni szemlét tartani, majd közölték a panaszossal, hogy a kulcsok nem nyitják az ingatlan ajtaját. A panaszos ezt nem értette hiszen a rendőrök szeme láttára zárta be az ingatlant az előállítás alkalmával és azok a kulcsok kerültek tőle lefoglalásra.

A képviselő szerint a rendőrök nem tartották be sem az arányosság, sem a részrehajlásmentes intézkedés követelményét, mivel a „bejelentő” bemondása alapján folytatták le az eljárást úgy, hogy az általa elmondottakat semmivel nem tudta alátámasztani, szemben a panaszosi bizonyítékokkal.

A beadványban foglaltak alapján a panaszos a rendőri intézkedés kapcsán az alábbiakat sérelmezte:

1. a rendőrök intézkedési kötelezettséget, szolgálati fellépését;
2. az előállítás jogalapját;
3. az előállítás időtartamát;
4. az intézkedés részrehajló voltát;
5. a lakáskulcsok lefoglalását, helyszíni szemlét.

II.

A Panasztestület a vizsgálat során megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye a IV. cikkben foglalt személyi szabadsághoz való jogát, valamint a XXIV. cikkben foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát és a VI. cikkben rögzített magánlakás sérthetlenségéhez való jogát.

A Panasztestület megítélése szerint a bejelentések tartalma miatt a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége.

A Panasztestület álláspontja szerint a rendőrség mulasztott a helyszíni intézkedés során, csak részben tárta fel a tényállást, mivel nem tisztázta, hogy miért nincs a bérlő bejelentkezve az ingatlanba, ha észlelte a zárcserét miért csak 3 nap múlva tett bejelentést, tudomása volt a bérlőnek, hogy tulajdonos váltás van mégis bérleti szerződést írt alá a bérbeadóval, így sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

A Panasztestület arra az álláspontra jutott, hogy a panaszos és a rendőrség közötti ellentmondást nem lehetett feloldani az előállítás jogalapja és arányossága kapcsán, így a panaszos személyi szabadsághoz való jogának sérelme nem megállapítható.

A Panasztestület álláspontja szerint a rendőrség által megjelölt jogalapra tekintettel a panaszos előállításának időtartama nem felelt meg az arányosság követelményének, így ezáltal sérült a panaszos személyi szabadságához való joga.

A megvalósult alapjogsértés a Panasztestület megítélése szerint elérte a súlyosság azon fokát, amely indokolttá tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

III.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközök tartalmát vette figyelembe

- a panaszos jogi képviselőjének elektronikus postai úton előterjesztett beadványa;
- a panaszos jogi képviselőjének postai úton tett panasz kiegészítése;
- meghatalmazás;
- rendőri jelentések;
- igazolás előállítás időtartamáról;
- jegyzőkönyv letéti tárgyakról;
- nyomtatvány fogvatartott személy előállító helyiségben történő elhelyezések;
- nyilatkozat fogvatartott személy előállító helyiségben történő elhelyezések;
- jegyzőkönyv feljelentésről;
- Ügyeleti küldési napló * közötti időszakra;
- jegyzőkönyv a panaszos gyanúsított kihallgatásról;
- szakmai állásfoglalás
- vezetői kivizsgálás.

A lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a panaszos panaszában megfogalmazott állításokat alátámasztó további bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdés szerint a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre is. (1/2004. Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.)

IV.

A rendőri intézkedés elleni panasz elbírálásakor először azt vizsgáltam meg, hogy valamennyi panaszosi sérelemre kiterjed-e a hatásköröm.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint „*Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint*

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

*bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója
bírálja el.”*

A Pp. 195. § (1) bekezdésben foglaltak szerint *„Az olyan papír alapú vagy elektronikus okirat, amelyet bíróság, közjegyző vagy más hatóság, illetve közigazgatási szerv ügykörén belül, a megszabott alakban állított ki, mint közokirat teljesen bizonyítja a benne foglalt intézkedést vagy határozatot, továbbá az okirattal tanúsított adatok és tények valóságát, úgyszintén az okiratban foglalt nyilatkozat megtételét, valamint annak idejét és módját. Ugyanilyen bizonyító ereje van az olyan okiratnak is, amelyet más jogszabály közokiratnak nyilvánít.”*

A beadványban sérelmezi a képviselő, hogy a panaszos 1/1-es tulajdoni hányadú ingatlanának kulcsai lefoglalásra kerültek, majd a kulcsokat a rendőrség átadta a bejelentőnek aki az ingatlant bérelte. Sérelmezi továbbá, hogy a helyszíni szemle a panaszos értesítésének mellőzésével került végrehajtásra.

A sérelemmel kapcsolatban a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) alapján eljáró hatóság, valamint a felügyeletét ellátó ügyészség biztosítja a megfelelő jogorvoslatot a büntető- és szabálysértési eljárással kapcsolatban felmerülő panaszok vizsgálatára.

A hivatkozott törvényi rendelkezésre tekintettel a panaszbeadványban előterjesztett sérelmek jelen közigazgatási hatósági eljárás keretében – hatáskör hiányában – nem bírálhatók el, ezért a határozatban foglalt döntés ezekre nem terjed ki.

V.

A rendőri intézkedés ellen a panaszos által megfogalmazott sérelmek kapcsán álláspontom a következő:

V/1. A rendőrök intézkedési kötelezettsége, szolgálati fellépése

Az Rtv. 1. § (2) bekezdése szerint *„A rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében: 1. általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését, megakadályozását és felderítését, valamint a bűncselekményből származó vagyont visszaszerzését,”*

Az Rtv. 11. § (1) bekezdés szerint *„A rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak - az e törvényben foglaltak figyelembevételével - engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.”*

Az Rtv. 13. § (1) bekezdés szerint *„A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülmény vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására*

hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”

Az Rtv. 20. § (1) bekezdése szerint *„A rendőrt az intézkedés során*

a) az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy

b) szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja.”

(2) bekezdés szerint *„A rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.”*

(3) bekezdés szerint *„A rendőr köteles - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni.”*

(4) bekezdés szerint *„Ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.”*

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: szolgálati szabályzat) 8. § (1) bekezdése szerint *„ A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről - ha az elkövető ismert, annak megjelölésével - feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében.*

A szolgálati szabályzat 9. § (1) bekezdése szerint *„A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett - ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak - szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.”*

A szolgálati szabályzat 5. § (1) bekezdésben foglaltak szerint *„Az intézkedést a rendőr - az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően - a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja.”*

(2) bekezdésben foglaltak szerint *„A rendőri intézkedés eredményességének veszélyeztetésére figyelemmel az (1) bekezdésben meghatározottak intézkedés megkezdését megelőző közlése akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.”*

A beadványban foglaltak szerint nem állt fenn a rendőrök intézkedési kötelezettsége, az intézkedés megkezdésekor nem mutatkoztak be, valamint többszöri kérésre sem közölték az intézkedés célját.

A rendőri jelentésben foglaltak tartalma szerint *-n utasításra a rendőr * órákor megjelent a lakásnál, mert onnan bejelentés érkezett, hogy az albérlő használatában lévő lakást jogtalanul lelakatolták.

A helyszínen érkező bejelentő fogadta a rendőröket, aki elmondta, hogy * a panaszostól megvásárolta az ingatlan egy személy, akivel ezt követően állapotodott meg a bejelentő a bérletről.

Elmondta továbbá, hogy bár a földhivatalban a tulajdonos változás bejegyzése megtörtént, azonban a későbbiekben – mivel a helyi önkormányzat és területi önkormányzat elővásárlási jogról történő lemondó nyilatkozata nem került beszerzésre és benyújtásra a földhivatalhoz – észelve a hiányosságot az eredeti állapot visszaállítása történt meg, vagyis az ingatlan tulajdonjoga visszakerült a panaszos nevére. A panaszos mióta újra a nevében van az ingatlan folyamatosan megpróbálja „visszaszerezni” annak ellenére, hogy a vételár kifizetése megtörtént, jelenleg a jogügylet tisztázására per van folyamatban.

A rendőr a helyszínen azt tapasztalta, hogy le volt zárva az ingatlan, oly módon, hogy az ajtót a külső rácshoz lakatolták egy láncsal, továbbá az ajtón lévő zárat is lecserélték. Az ajtón egy papír volt kihelyezve, amelyen a következő volt felirat volt olvasható *„Tisztelt Illetéktelenek! Alulírott (panaszos neve) a lakást tulajdonba vettem, a mai nappal, a bútorok és tárgyak elszállításáról azonnal gondoskodjanak! Kapcsolatot felvenni a ...”*

A bejelentő elmondta, hogy *-tól *-ig külföldön tartózkodott a rendőri intézkedést azért kérte, hogy legyen annak nyoma ami az ingatlanl történt és hozzáfűzte, hogy az esettel kapcsolatban külön feljelentéssel fog élni a Rendőrkapitányságon, amely után fel fogja nyitni az ingatlan.

A bejelentő a helyszínen bemutatta a rendőröknek az adásvétellel, valamint a bérlettel kapcsolatos dokumentumokat, akik ezt követően megadták számára a szükséges felvilágosítást.

A rendőri jelentésben foglaltak szerint *-n * órákor ismét bejelentés érkezett a bérlő részéről, miszerint ismeretlen személy az ingatlan bejárati ajtaját megrongálta és bement a lakásba a zárat lecserélte és lakattal lezárta megakadályozva ezzel, hogy a bejelentő a bérleménybe bemenjen.

Előzményként megállapította a rendőr a helyszínen, hogy a bérlő a tulajdonossal szíveségi lakáshasználati szerződés kötött annak okán, hogy a bérlő felújította a lakást. A megállapodás lejártakor lakásbérleti szerződést kötöttek, amelynek időtartamát a későbbiekben meghosszabbították. Időközben a bérlő tudomására jutott, hogy az adásvételi szerződés érvénytelensége okán a panaszos nevére visszaírták az ingatlan, ezt követően a panaszos több alkalommal is felkereste a bérlőt, hogy hagyja el az ingatlan, mert jogtalanul tartózkodik ott. A panaszos a tulajdonos figyelmét felhívta arra, mivel nem fizette meg a vételárat, ezért az eredeti állapotot helyreállítja.

Ezen korábbi események vezettek a bérlő bejelentéséhez, mivel az említett lakásban ő és a családja életvitelszerűen lakik és ezen lakásból, ekkor az ő tulajdonát képező tárgyakat pakolták ki a panaszos és az általa felfogadott rakodó munkások.

A helyszínen a panaszos egy nem hiteles tulajdoni lappal, valamint a bíróság által elutasított földhivatali fellebbezéssel kívánta igazolni, hogy ő az ingatlan kizárólagos tulajdonosa. A panaszos elmondta továbbá, hogy korábban ő cserélte le a zárat és lakatolta le azt.

Az intézkedő rendőrök a jogellenes cselekmény abbahagyására hívták fel a panaszost, aki ennek ellenére tovább folytatta a lakásban található tárgyak kihordását, ezért a jogszerű intézkedéssel szemben való ellenszegülés miatt előállításra került a Rendőrkapitányságra. Az előállításra alapot szolgáltatott az is, hogy a panaszos tulajdonjogát vizsgálni volt szükséges,

amelyet a helyszínen nem lehetett megnyugtatóan rendezni, továbbá a panaszossal szemben felmerült a magánlaksértés vétség elkövetésének gyanúja is a zár leszerelése kapcsán.

A panaszos az előállítását követően annak jogtalansága miatt panasszal élt.

Az előállítás alkalmával a panaszos gyanúsítottként került kihallgatásra tekintettel arra, hogy *-n az ingatlan bejárati ajtaján kicserélte a zárat, oly módon, hogy a zárszerkezetet megrongálta, majd láncsal és lakattal lezárta azt, lehetetlenné téve ezzel, hogy a bérlő a családjával birtokba vegye a lakást. A cselekmény során okozott rongálási kár kb. 30.000,-Ft. Azzal védekezett a panaszos, hogy az 1/1-es tulajdonú lakásába saját kulccsal ment be, így ő nem követett el jogellenes cselekményt, kifogásolta továbbá, hogy a tulajdoni lappal történő jogcím igazolás ellenére jogellenesnek nyilvánították a tevékenységét.

Az állásfoglalás szerint a rendőrök felkeresték a lakásban tartózkodó panaszost, aki az általa megbízott munkásokkal pakoltatta ki az ingatlant. A rendőri jelentésből megállapítható, hogy a járőrök tájékoztatták a panaszost intézkedésük okáról, és igazolásra szólították fel, amelynek eleget tett. Ezt követően a panaszos kérte, hogy az intézkedést a lakáson kívül folytassák, amely kérésnek a rendőrök eleget tettek.

A rendelkezésre álló adatok alapján a bejelentő jóhiszeműen birtokolta az ingatlant, hiszen a nem tudott és a kellő gondosság tanúsítása mellett nem is tudhatott a látszattal ellentétes valós tényekről, miszerint az ingatlan birtoklása során elveszítette a tulajdonosi jogállását, így nem volt jogosult arra, hogy az ingatlant bérleményként kiadja.

A bérlő által elmondottakat elvi szinten alátámasztotta a birtoklás ténye és azt igazoló okiratok, gyakorlati szinten pedig az életvitelszerű ott tartózkodását a személyes tárgyainak jelenléte.

A panaszos állítása szerint az ingatlanban nem lakott senki életvitelszerűen, ezt arra alapozta, hogy az ingatlanba történő bemenetele alkalmával senki nem tartózkodott ott. Ezzel kapcsolatban megállapítható, hogy az a tény, hogy ha fizikálisan nincsenek jelen az ott lakók, nem zárja ki azt, hogy az ingatlant egyébként birtokolják. A bérlő az inkriminált időszakban külföldön tartózkodott.

A rendőrségi dokumentumok, a bejelentő által a hatóság tudomására hozott információk, valamint a panaszosi beadványban foglaltak alapján megállapítható, hogy a bejelentésben megjelölt jogellenes cselekmények felvetették az intézkedéshez szükséges minimális gyanút, ennek eleget téve megjelentek a helyszínen a rendőrök, a jelenlévőket meghallgatták és a lehetőségekhez képest intézkedtek.

Ezzel kapcsolatban megállapítható, hogy az intézkedő rendőrtől – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjától – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés, ugyanakkor a rendőri intézkedésnek mindenki köteles magát alávetni és a rendőr utasításának engedelmeskedni.

A fentiekre figyelemmel, mivel e tárgykörben a rendőri jelentésektől eltérő bizonyíték nem merült fel a rendőri jelentésben foglaltakat fogadtam el így a panasz e tekintetben alaptalan.

V/2. Az előállítás jogalapja

Az Rtv. 15. § (1) bekezdése alapján „A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.”

(2) bekezdés alapján „Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.”

Az Rtv. 24. § (2) bekezdésben foglaltak szerint „A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége megghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.”

Az Rtv. 33. (2) bekezdése szerint „A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt f) aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani;

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 221. § (1) bekezdés szerint „Aki más lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre erőszakkal, fenyegetéssel vagy hivatalos eljárás színlelésével bemegy, illetve ott bent marad, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

A képviselő által benyújtott panaszban a panaszossal szemben nem állt fenn az előállítás jogalapja.

Ez a törvényhely a rendőrnek mérlegelési lehetőséget biztosít az előállítás foganatosítására és a rendőr diszkrecionális jogkörében a konkrét eset összes körülményeinek értékelése alapján dönt, hogy végrehajtja-e az intézkedést.

Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentésben foglaltak szerint *-n * óra * perckor megjelentek a rendőrök a lakásnál, mert onnan bejelentés érkezett, hogy a lakást jogellenesen kinyitották.

A rendőri intézkedést követően * órakor ismét bejelentés érkezett a fenti laktól ugyanazon bejelentőtől, hogy folyamatban van a bejelentő személyes tárgyainak kipakolása az általa bérelt lakásból. A bejelentő elmondta, hogy az ingatlanban két hete volt otthon utoljára, mivel külföldön tartózkodott.

A járőrök a további tények feltárása érdekében megkeresték a lakásban tartózkodó panaszost, aki az általa megbízott munkásokkal pakoltatta ki az ingatlant. Igazolásra szólították fel a panaszost és tájékoztatták az intézkedésük okáról, továbbá arról is hogy a bejelentő már korábban is tett bejelentést a panaszos tevékenységével kapcsolatosan a zárcserélt leláncolt lakásajtó miatt. Ezt követően a panaszos kérte, hogy az intézkedést a lakáson kívül folytassák, mely kérésnek a rendőrök eleget tettek.

A panaszos elmondta részükre, hogy a lakás az ő tulajdonában áll, amelyet a *-n kiállított nem hiteles tulajdoni lappal, valamint * keresetét elutasító bírósági végzéssel igazolt.

A helyszínen beszerzett információk alapján - mivel a panaszos nem tudott hitelt érdemlő dokumentumot a hatóság részére átadni, valamint a lakásban található értéktárgyak birtoklása

a bejelentőhöz volt köthető – felmerült a panaszos cselekménye kapcsán a magánlaksértés vétség elkövetésének gyanúja.

A panaszos elmondta, hogy nem ismeri sem az „állítólagos tulajdonost”, sem a bérlőt, akivel bérleti szerződést kötött az ingatlanra és azért jelent meg az ingatlannál, hogy a bérlő tulajdonában álló tárgyakat kipakolja és elzárja a pincébe, mert ő semmilyen jogviszonyban nem áll a bérlővel. Azt elismerte a panaszos, hogy korábban a bejárati ajtón a zárat lecserélte és lelakatolta azt.

Ezt követően a járőrök közölték a panaszossal, hogy cselekményével magánlaksértés bűncselekményi tényállását valósítja meg, majd a "törvény nevében" szavak előrebocsátásával felszólították a panaszost, hogy cselekményét fejezze be. A panaszos a felszólításnak nem tett eleget, közölte a rendőrökkel, hogy: "jó rendben van", majd folytatta tovább az értékek kipakolását, amely rakodást az intézkedés egésze alatt folytatott ő és a munkások. Ezt követően felszólításra került a panaszos, hogy a jogszerű intézkedéssel szemben való ellenszegülése miatt előállításra kerül a Rendőrkapitányságra.

A panaszos tájékoztatásra került továbbá, hogy amennyiben átadja a bérlőnek a lakás nyitására szolgáló kulcsokat, akkor vele szemben további rendőri intézkedésnek nincs helye, az eljárás polgári peres úton folytatódik. A panaszos a közlést követően azt felelte, hogy *"én biztos nem adom át ennek az embernek a kulcsokat"*.

A rendőrök második alkalommal szólították fel a panaszost, amennyiben a jogszerű intézkedéssel szemben ellenszegülést tanúsít, és nem működik együtt a rendőrséggel, akkor előállításra kerül a Rendőrkapitányságra. A felszólítást a panaszos megértette és tudomásul vette, azonban a rakodás még a felszólítás ellenére sem fejezte be.

A panaszos elmondta, hogy *"jó rendben van, nem adom oda a kulcsot a bérlőnek, azonban bezárom az ajtót és együttműködök Önökkel"*. Ekkor a panaszos előállításra került a Rendőrkapitányságra az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja alapján, amely közlést megértett és tudomásul vett.

A járőrök a helyszínen gondoskodtak a bérlő tulajdonát képező tárgyak biztonságos elzárásáról, amelyben a ház közös képviselőjétől kértek segítséget.

A panaszos a Rendőrkapitányság épületébe történő beszállítást követően * óra * perckor sérülés és panaszmentesen átadásra került a szolgálatirányító parancsnoknak.

Az előállítás jogszerűségét támasztja alá, hogy nem a helyszínen intézkedő rendőr feladata volt, hogy az elkövetett cselekményt minősítse, ez - *a jogkorlátozás tényszerű volta miatt* - a panaszos számára irreleváns is volt a tekintetben, hogy az előállítása megtörtént-e vagy sem.

Az elkövetés körülményeinek bizonyítás szintjén történő tisztázása, illetőleg a történeti tényállás alapján az elkövetett cselekmény törvényi tényállásba történő ütköztetése - *ezen belül a rendelkezésre álló iratok (bérleti szerződés, módosítás és tulajdoni lap, valamint bírósági irat) hitelességének ellenőrzése* - a nyomozó hatóság vagy a szabálysértési hatóság feladata, nem pedig a helyszínen intézkedő rendőré.

A rendőr a helyszínen a fennálló helyzet alapján az Rtv. 24. § (2) bekezdésben foglaltakra tekintettel jogszerűen védte a birtokban lévő személy magánérdekét.

A leírtak alapján, a rendőri intézkedés nem volt jogszerűtlen, illetőleg aránytalan. Az a tény, hogy a rendőri intézkedésben foglalt, illetve a későbbiekben foganatosított intézkedés jogalapja eltér, jogszabálysértést nem alapoz meg, jogszabálysértés abban az esetben lenne megállapítható, amennyiben az előállításnak a jogalapja egyik jogszabályhely, így sem az Rtv. 33.§ 2) bekezdés b) pontja, sem a 33. § (2) bekezdés f) pontja alapján nem állt volna fenn.

A leírtakra tekintettel a rendőrök jogszerűen állították elő a panaszost, ezért a panasz alaptalan.

V/3. Az előállítás időtartama

Az Rtv. 2. § (1) bekezdésben foglaltak szerint *„A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”*

Az Rtv. 15. § (1) bekezdése alapján *„A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.”*

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése alapján *„A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.”*

Az Rtv. 31. § (1) bekezdése szerint *„Akivel szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítanak, annak ruházatát a rendőr a támadásra vagy az önvészély okozására alkalmas tárgy elvétele végett, előzetes figyelmeztetés után átvizsgálhatja.”*

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: szolgálati szabályzat) 31. § (7) bekezdésben foglaltak szerint *„Elhelyezéskor a fogvatartottat nyilatkoztatni kell sérüléséről, esetleges panaszáról. Betegség vagy sérülés esetén orvosi ellátásban kell részesíteni, ruházatát támadás vagy önvészély okozására alkalmas tárgy elvétele céljából a felügyeletet ellátó rendőrnek át kell vizsgálnia. A ruházat átvizsgálását a fogvatartottal ellentétes nemű személy nem végezheti, valamint nem lehet jelen, kivéve, ha az átvizsgálás technikai eszközzel történik.”*

A képviselő az általa előadott beadványban a panaszos által a Rendőrkapitányságon eltöltött időtartamot – * órától hajnal * óráig – sérelmezi.

Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés tartalma szerint a panaszos Rendőrkapitányság épületébe történő beszállítását követően * órákor sérülés és panaszmentesen átadásra került a szolgálatirányító parancsnoknak.

Ezt követően * órákor felvették a jegyzőkönyvet a letéti tárgyakról, majd kitöltötték a 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 2. számú mellékletét az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személyről, majd nyilatkoztatta a panaszost az előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás megtörténtéről és megértéséről és megtörténtéről, a hozzátartozó, egyéb személy értesítéséről, az élelmiszer és az írásos tájékoztatók átvételéről.

A panaszos a tájékoztatókat átvette, egészségügyi állapotból adódó különleges étkezést nem igényelt, vallásgyakorláshoz kapcsolódó különleges igényei nem voltak, továbbá hozzátartozója vagy egyéb személy kiértesítését nem kérte.

A befogadással párhuzamosan * órákor megkezdtek a bejelentő feljelentésének jegyzőkönyvezését, amelyet * órákor zártak le. A bejelentő magánindítvánnyal élt, kérte az

eljárás lefolytatását, ezért * órákor a bűnügyben tanúként került meghallgatásra, amely jegyzőkönyv * órákor került lezárásra. Az előállítás végrehajtásáról szóló jegyzőkönyv * órákor került rögzítésre a Robotzsaru Neo rendszerben.

Ezt követően * órákor kezdték meg a panaszos gyanúsítottként történő kihallgatását, amelyen a panaszos védője is jelen volt. A kihallgatás * órákor zárult le, amelyet követően a rendőr megkezdte a panaszos bűnügyi nyilvántartásba vételét, majd * órákor szabadon bocsátották.

Az elvégzett cselekmények időigényesek, amely nem csupán azt jelenti, hogy maguk a reálcselekmények hosszabb időt vesznek igénybe, hanem azt is, hogy azok – az iratokon szereplő időigényen, azaz az ún. „hasznos” időn túl – szellemi, szervezési előmunkákat igényelnek. A Panasztestület által kalkulált, a rendőri jelentésekre, illetőleg a szabálysértési határozatok elkészítésének időigénye túlzottan alulértékelt. Egy szakszerű rendőri jelentés, valamint egy bíróság előtt is „helyálló” szabálysértési határozat megírása nem negyed-, illetve fél órát vesz igénybe. Ennyi idő alatt a jogszabályi hivatkozások összegyűjtése, valamint az iratoknak még a formai kialakítása sem lehetséges, nem beszélve azok tartalommal történő megtöltéséről.

Az előállítás időtartama tehát az adatok felvételére és összegyűjtésére és a fogvatartással kapcsolatos adminisztratív feladatok elvégzésére (a befogadással kapcsolatos nyilatkozatok kitöltésére, letéti jegyzőkönyv felvételére, stb., melyek elvégzése garanciális jellegű és azokat jogszabályok írják elő), erre való tekintettel nem tekinthető aránytalanul hosszúnak, hiszen a jogalkotó ezen feladatok elvégzésére a rendőrség részére 8, illetve - *hosszabbítás esetén* - 12 óra hosszúságú időtartamot biztosított.

A panaszpont elbírálása kapcsán a döntésem kialakításához a rendelkezésre álló iratok szolgáltak alapul, ezért a panasz, mivel egyéb releváns bizonyíték nem áll rendelkezésre, alaptalan.

V/4. Az intézkedés részrehajló volta

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése szerint „*A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.*”

Az Rtv. 24. § (2) bekezdésben foglaltak szerint „*A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.*”

A Rendőri Hivatal Etikai Kódexe 1. pontja szerint „*A rendőr ....Önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.....*”

4. pontja szerint „*A rendőr elismeri és védi az emberi méltóságot, tiszteletben tartja az emberi és a személyiségi jogokat. Elfogulatlanul jár el nemre, korra, állampolgárságra, etnikai hovatartozásra, vallási és politikai meggyőződésre, társadalmi és vagyoni helyzetre tekintet nélkül.*”

5. pontja szerint „*A rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit előítéletektől és indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakulását.*”

A beadványban foglaltak szerint a rendőrség intézkedése a panaszos ellen diszkriminatív, a bejelentő irányába elfogult.

A rendőri jelentésekből kitűnik, hogy a rendőrséghez érkezett bejelentések tartalma alapján az intézkedési kötelezettség fennállt. A rendőr a helyszínen intézkedett a körülményekhez képest az ott tartózkodókat meghallgatta, a vagyonbiztonságról gondoskodott, a rendelkezésre álló dokumentumokat áttanulmányozta.

A bejelentő iratokkal – *szívességi lakáshasználatról megállapodás, bérleti szerződés és módosítása* – továbbá az ingatlanban lévő értéktárgyaival igazolta, hogy ő van birtokban, amelyeket éppen a panaszos pakolt ki a lakásból.

A panaszos a tulajdonjogát – *tulajdoni lap és bírósági irat* – igazolta, azonban annak eldöntése, hogy ebben a helyzetben „kinek van igaza” nem helyszínen intézkedő rendőr feladata, hanem adott esetben jegyző (közigazgatási birtokvédelem), vagy a bíróság (birtokper) hatáskörébe tartozik.

A rendőr a helyszínen a fennálló helyzet alapján az Rtv. 24. § (2) bekezdésben foglaltakra tekintettel jogszerűen védte a birtokban lévő személy magánérdekét.

A részrehajlás mentesség azt jelenti, hogy a rendőri intézkedés során a rendőr az érintett személyére tekintet nélkül bárkivel szemben köteles eljárni. Elfogulatlanul jár el nemre, korra, állampolgárságra, etnikai hovatartozásra, vallási és politikai meggyőződésre, társadalmi és vagyoni helyzetre tekintet nélkül. A rendőri intézkedés megtételének vagy elmulasztásának alapja nem lehet bármely személy megkülönböztetése.

Az intézkedésben résztvevő rendőr magatartásából nem vonható le olyan következtetés, hogy a panaszossal kapcsolatosan az „ismeretség” vagy annak hiánya, valamint a fent felsorolt bármely szempont valamilyen fokú szerepet játszott volna az intézkedés lefolytatásában. A fentiekben kifejtettek szerint a rendőr intézkedési kötelezettsége fennállt, amelynek alapja nem szimpátia vagy unszimpátia volt, hanem a panaszosi bejelentés alapján fennálló jogszabályi előírás, amelynek eleget tett.

Mindezekre figyelemmel a panasz e tekintetben alaptalan.

VI.

A Panasztestület álláspontja szerint a rendőrség mulasztott a helyszíni intézkedés során, csak részben tárta fel a tényállást, mivel nem tisztázta, hogy miért nincs a bérlő bejelentkezve az ingatlanba, ha a bérlő észlelte a zárcserét miért csak 3 nap múlva tett bejelentést, tudomása volt a bérlőnek, hogy tulajdonos váltás van mégis bérleti szerződést írt alá a bérbeadóval, így sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

A bejelentés alapján a rendőr a helyszínen megjelent, ahol a bérlő elmondta, hogy életvitelszerűen tartózkodik a bérlésben a családjával ezt iratokkal (bérleti szerződés) támasztotta alá, továbbá a lakásban bizonyíthatóan (szemle jegyzőkönyv) az ő ingóságai voltak elhelyezve, tehát ő volt birtokban. A jogszerű birtoklásában akadályozta az a tény, hogy nem tudott bejutni az ingatlanba a panaszos által végrehajtott zárcsere és lelakatolás miatt.

Megjegyzendő, hogy az ügy megítélése szempontjából nem bír relevanciával, hogy mikor történt a bejelentés bérlő részéről a bejárati ajtó feltörése és lelakatolása miatt.

A panaszos saját tulajdonosi jogállását iratokkal (nem hiteles tulajdoni lappal) bizonyította és elmondta, hogy ő nem lakik az ingatlanban és sem a „korábbi” tulajdonost, sem a „jelenlegi” bérlőt nem ismeri. A panaszos a tulajdonjogának érvényesítése érdekében rakta ki a bérlő ingóságait, ezt megelőzte egy általa a bejárati ajtón elhelyezett irat, amelyen a bérlőt távozásra szólította fel.

A rendőrnek a helyszínen rendkívül szűk lehetőségei vannak a fennálló vitás helyzetek rendezésére, jelen esetben az Rtv. 24. § (2) bekezdésben foglaltakra tekintettel jogszerűen védte a birtokban lévő személy magánérdekét. Jelen jogvitában a használat és a birtoklás kérdésnek megítélése és a lakáskiürítésének elrendelése polgári bíróság hatáskörébe tartozik, annak eldöntésére a rendőr nem jogosult.

A fentiekben megfogalmazottak alapján nem értek egyet a Panasztestület megállapításaival.

A Panasztestület megállapította, hogy a rendőrség által megjelölt jogalapra tekintettel a panaszos előállításának időtartama nem felelt meg az arányosság követelményének, így ezáltal sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga.

A Panasztestület állásfoglalásában kifejtett megállapításaival az alábbi indokok alapján nem értek egyet.

Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés tartalma szerint a panaszos Rendőrkapitányság épületébe történő beszállítását követően * órákor sérülés és panaszmentesen átadásra került a szolgálatirányító parancsnoknak.

Ezt követően * órákor felvették a jegyzőkönyvet a letéti tárgyról, majd kitöltötték a 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 2. számú mellékletét az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személyről, majd nyilatkoztatta a panaszost az előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás megtörténtéről és megértéséről és megtörténtéről, a hozzátartozó, egyéb személy értesítéséről, az ételkészítés és az írásos tájékoztatók átvételéről.

A panaszos a tájékoztatókat átvette, egészségügyi állapotból adódó különleges étkezést nem igényelt, vallásgyakorláshoz kapcsolódó különleges igényei nem voltak, továbbá hozzátartozója vagy egyéb személy kiértesítését nem kérte.

A befogadással párhuzamosan * órákor megkezdtek a bejelentő feljelentésének jegyzőkönyvezését, amelyet * órákor zártak le. A bejelentő magánindítvánnyal élt, kérte az eljárás lefolytatását, ezért * órákor a bűnügyben tanúként került meghallgatásra, amely jegyzőkönyv * órákor került lezárásra. Az előállítás végrehajtásáról szóló jegyzőkönyv * órákor került rögzítésre a Robotzsaru Neo rendszerben.

Ezt követően * órákor kezdték meg a panaszos gyanúsítottként történő kihallgatását a panaszos védője is jelen volt. A kihallgatás * órákor zárult le, amelyet követően a rendőr megkezdte a panaszos bűnügyi nyilvántartásba vételét, majd * órákor szabadon bocsátották.

Az előállítás időtartama tehát az adatok felvételére és összegyűjtésére és a fogvatartással kapcsolatos adminisztratív feladatok elvégzésére (a befogadással kapcsolatos nyilatkozatok

kitöltésére, letéti jegyzőkönyv felvételére, stb., melyek elvégzése garanciális jellegű és azokat jogszabályok írják elő), erre való tekintettel nem tekinthető aránytalanul hosszúnak, hiszen a jogalkotó ezen feladatok elvégzésére a rendőrség részére 8, illetve - *hosszabbítás esetén* - 12 óra hosszúságú időtartamot biztosított.

A fentiekben megfogalmazottak alapján nem értek egyet a Panasztestület megállapításaival.

VII.

Tekintettel a Ket. 35. § (1) bekezdésében foglaltakra *„Ha jogszabály további követelményt nem állapít meg, a kérelem tartalmazza az ügyfélnek és képviselőjének a nevét, lakcímét vagy székhelyét, az ügyfélnek a hatóság döntésére való kifejezett kérelmét, továbbá meg lehet adni az elektronikus levélcímet, a telefax számát vagy a telefonos elérhetőséget.”*

Figyelemmel arra, hogy a Panasztestület annak ellenére foglalt állást a rendőrök segítségnyújtás-adási kötelezettség elmulasztása kapcsán, hogy arra kiterjedő panasz nem állt rendelkezésre, ezért azt érdemben nem vizsgáltam.

Ezzel kapcsolatosan a Fővárosi Törvényszék már korábbi – 20.K.31.855/2011/8. számú – ítéletében kimondta, hogy *„A bíróság e körben jegyzi meg, hogy az alperesi határozat kizárólag a felperes panaszában foglaltakra kell, hogy reagáljon függetlenül attól, hogy a Független Rendészeti Panasztestület esetlegesen a felperes panaszát meghaladóan más jellegű jogkérdésekben is állást foglal.”*

A Kúria Kfv.III.37.807/2013/4. számú ítélete a fentieket alátámasztja, amely szerint *„(...) Az FRP-nek az előállítási időtartamára vonatkozó megállapításra nézve rögzítette, hogy e körben a felperes nem terjesztett elő panaszt, ezért annak jogszerűségéről nem kellett döntenie.”*

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

A határozat az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 340/B. § (1), (2) bekezdés, 394/B. § (1) bekezdés, 397/I (1) bekezdés, 195. § (1) bekezdés;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 35. § (1) bekezdés, 50. § (1) bekezdés, 100. § (1) bekezdés a), és e) pontjai, 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) bekezdés, 93/A. (7), (9) bekezdései, 1. § (2) bekezdés, 2. § (1) bekezdés, 13. § (1), (2) bekezdés, 33. § (2), (3) bekezdése, 15. § (1) bekezdése, 20. § (1-4) bekezdései, 31. § (7) bekezdés;
- a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet 5: § (1-2) bekezdései, 8. § (1) bekezdés, 9. § (1) bekezdés ;
- A Rendőrség Hivatás Etikai Kódexe 1., 4.,5. pontjai;
- A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 221 § (1) bekezdés.

Budapest, 2016. június 23.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos**